

Pivókné Gajdár Klára

óvodapedagógus, a Családpedagógiai Egyesület régióvezetője, Esztergom

“Egy lehetőség, hogy ismét kiemelt figyelmet kapjanak a családok!

Kísérjük figyelemmel a CSALÁD ÉVÉT!”

“Nem korlátozódhatunk csupán a gyakorló keresztény családokra, törődnünk kell az összes családdal, főleg azokkal, akik nehéz vagy rossz körülmények között élnek”

Azzal a szándékkal állítottam össze ezt az cikket, hogy az olvasó Kollégák is meríthessenek az idézett gondolatokból, fűzzük tovább azokat és hasznosítsuk is a gyakorlatban, hiszen mi – óvodapedagógusok - napi kapcsolatban vagyunk a családokkal.

***Befogadással, hiteles mintával mi még hatékonyan segíteni tudjuk őket!
Vegyünk részt a családokkal kapcsolatos fórumokon, mi is szervezzünk ilyeneket, ahol akár hallgassunk neves szakembereket, akár bensőséges szülői délutánokon kezdeményezzünk beszélgetéseket ebben a témában!***

Erdő Péter bíboros, prímás, esztergom-budapesti érsek december 26-án nyitotta meg az MKPK (Magyar Katolikus Püspöki Kamar) által meghirdetett család évét az Esztergom-Budapesti Főegyházmegyében.

A család éve december 26-tól a jövő év szent család vasárnapjáig tart. A tematikus esztendő keretében az egyházmegyék és különböző szervezeteik számos családi programot szerveznek. A család évéhez kapcsolódó programról hamarosan a család éve honlapján (www.csaladeve.hu) lehet majd olvasni.

A család abszolút értelemben alapvető vonatkozási pontja a társadalom építésének, a személy átfogó fejlődésének, az élet befogadásának. A család témájára való utalás rendkívül időszerű napjainkban. Kultúránk és társadalmunk ezzel szemben gyakran nem védelmezi a családi élet dimenzióit.

“A családév szeretné erősíteni a család belső identitását, ugyanakkor szeretné tudatosítani a család missziós felelősségét is.

A CSALÁD ÉVE SZERETNÉ FELRAGYOGTATNI A CSALÁD ÉRTÉKÉT!

A család társadalmi feladata révén arra is hivatott, hogy beavatkozzék a társadalmi életbe, azaz elsősorban a családoknak kell gondoskodniuk arról, hogy az állam törvényei és intézményei nem csupán ne sértsék a családot, hanem nagyon határozottan támogassák és oltalmazzák jogait és feladatait. Így tehát a családokban egyre inkább tudatosulnia kell annak, hogy "főszerepet" játszanak a "családpolitikában". A családok hatékony fellépését elősegíti összefogásuk, ha nem egyenként, hanem közösségként lépnek fel.” – írja egyebek mellett Bíró László, az MKPK családreferens püspöke

Az MKPK újrólaki leveléből: “Az ember mélységesen vágyakozik arra, hogy valaki szeretettel fogadja el őt, és hogy azt a valakit ő is szeretettel elfogadva útjukat együtt járják, életüket közösen alakítsák, majd ebben a meghitt körben megöregedjenek.Összezavarodtak a normák és értékek, nincsenek példaértékű viselkedés- és szemléletminták. Az értékek hierarchiájának élére kell helyezni tehát a közjót és az emberi méltóságot. Nem korlátozódhatunk csupán a gyakorló keresztény családokra, törődnünk kell az összes családdal, főleg azokkal, akik nehéz vagy rossz körülmények között élnek. Mindenkinek segítenünk kell abban, hogy megközelíthesse a család eszményét. Párbeszéd és együttműködés a cél, a szépnek és a jónak a felismerése, bárhol is bukkannak ezek fel, valamint a jónak és az igaznak a pozitív felkínálása minél inkább elkerülve az ellenkező értelmű alapállások elítélését. Ide tartozik az ember teljes értelemben vett fejlődésének támogatása: az emberi jogok, a család, a jól rendezett társadalom védelme”

A társadalmak irányvesztésének világos jele a népesség fogyása. Magyarország lakossága az idén tízmillió alá csökkent, pedig a család egészséges működése egyben a társadalom egészségének is fokmérője. Európában mindenki elismeri, hogy súlyos népesedési probléma alakult ki – mutat rá a körlevél.

A fentiekhez kapcsolódó gondolatok a családról:

A család szó a mai köztudatban azt az általában egy fedél alatt élő közösséget jelenti, amelynek tagjait egyrészt házassági kötelék, másrészt gyerek-szülő kapcsolat fűz egymáshoz. A szó tehát nemcsak az együtt élők közösségére, hanem a rokoni

kötélékekkel összetartozók csoportjára utal. Magját egy házaspár alkotja, akik tudatos szeretetből léptek életközösségre egymással.

A család eredete egyidős az emberével. Legegyszerűbb élő egysége az emberi közösségnek, az ami élő testben a sejt. A népesség megújulásának forrása és szerve. Ami fának a gyökér, folyónak a forrás, épületnek az alap, az az emberiségnek a család.

Ha végigtekintünk az ember létezésének történelmi alapjain, meggyőződhetünk, hogy a család és az emberi lét egymástól elkülönítve el sem képzelhető. Bár a családi élet benső tartalma a történelmi korszakokban többé-kevésbé módosult, de lényegét tekintve sohasem változott, sőt olyan kapaszkodó volt az élet viharaiban, amely az embert biztonságban tarthatta, s ezáltal új reményt nyújthatott további létezéséhez.

Sokféle feladatnak kell megfelelnie a családnak: lehetőséget kell biztosítani a legszorosabb emberi kapcsolatoknak, a munkának, az alkotásnak és a szórakozásnak. Általános funkcionális jellemzői: a családtagok közös háztartásban élnek, a párkapcsolatok legális intézménye, az utódnevelés természetes helye és az életfenntartáshoz szükséges munkamegosztás szervezője. Érdekszövetségként működő, nélkülözhetetlen nemzeti intézmény.

Szemben a hajdani patriarchális családi formációval, ma már a nők többsége a megváltozott azonosságtudatuk (identitás) révén sokkal több jogos igényre tarthat számot a családban és azon kívül. Kereső munkát vállalhat, tovább tanulhat, társadalmi érvényesülésre van lehetősége és így tovább. Ez a korábbi függő helyzetből, alárendeltségből való felszabadulás, (emancipáció) próbára teszi az erre a helyzetre felkészületlen családot, sőt megjelenhet családon belül is.

Nem ritkán a családfő jövedelme nem elég a család fenntartásához vagy az általuk kívánt életszínvonal eléréséhez, ilyen formán szükségessé válik a feleség munkavállalása is. Ezzel azonban jelentős változások mennek végbe a családi rendtartásban. Átalakul az időbeosztás, módosul a munkamegosztás, kevesebb idő jut egymásra és a gyermeknevelésre. Az egyikük képezheti magát, sikereket érhet el, a másik viszont nem. Azonos esélyben lábra kaphat a rivalizálás, és ami igen

veszélyes, az irigység, a kisebbségi érzés. Konfliktust válthat ki a házaspárok jövedelme közötti különbség, az eltérő kapcsolatrendszer, akárcsak a kulturális és emberi igényük mássága. Mindez könnyen megoszthatja a család életét.

Aggodalomra adhat okot azoknak az embereknek a magatartása is, akik a családi jövedelem ilyen-olyan célú gyarapítása érdekében rendszeresen túlmunkát vállalnak, figyelmen kívül hagyva, hogy ez az önkizsákmányolás az egészségi állapot általános romlásához, gyakran korai halálhoz vezethet. Leginkább érintettek ebben a középkorúak, akik napi 12-14 órát is dolgoznak

Más családoknak viszont a munkanélküliség jelent folyamatos fenyegetettséget, főleg az alacsonyabban képzett rétegekben. Miközben egyesek kiugróan magas jövedelemhez jutnak, sokan egyik napról a másikra elvesztik állásukat, s esetleg hosszabb időre munka nélkül maradnak.

Ma még a család az az együttélési forma, amelyben a gyermekek a legközvetlenebbül sajátíthatják el az emberi együttélés mechanizmusának bonyolult szabályait.

A nem családi keretek között folyó nevelés nem, vagy csak kis mértékben képes azt nyújtani, amit a kiegyensúlyozott személyiséggé válás elsősorban igényel: **az érzéseken és szavakon átsugárzó személyes szeretetet.**